

[1970 செப்டம்பர் 3]

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) தொழில்கள் வாரியத்திற்குத் தேர்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒற்றை மாற்று வாக்கு முறைப்படி தேர்தல் நடத்துவதற்கு பேரவைத் தலைவர் வகுத்துள்ள விதி முறைகளின் கீழ் தொழில்கள் வாரியத்திற்கு (Board of Industries) இரண்டு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு வேட்பாளர்கள் நியமனத் தாள்களை 5—9—1970 சனிக்கிழமை காலை 11 மணிக்குள் செயலாளரிடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். நியமனத்தாள் வேண்டுமோர் செயலாளரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நியமனத்தாள்கள் 5—9—1970 சனிக்கிழமை பகல் 12 மணிக்குள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். விலகிக் கொள்ள விரும்பும் வேட்பாளர்கள் 5—9—1970 சனிக்கிழமை மாலை 4 மணிக்குள் விலகிக் கொள்ளலாம்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை நிரப்பப் பட வேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு, அதாவது; இரண்டிற்கு மேற்படுமாயின் 7—9—1970 திங்கட்கிழமை காலை 9 மணிக்கும் பிற்பகல் 1 மணிக்கும் இடையே வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

7. தனியார் அலுவல்கள்

(1) மசோதாக்கள்

(அ) தமிழ் நாடு 1968-ம் ஆண்டு திருமணங்கள் பதிவு செய்தல் மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 23/68)—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் பேசியாகிவிட்டது. அமைச்சர் பேசிய பிறகு, திரு. இராமமூர்த்தி பேசவேண்டுமென்று அன்று முடிவு செய்யப்பட்டது. கடைசியாக அமைச்சர் பேச வேண்டியிருந்ததால், நேரம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு இன்று பேசிக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்தோம்.

திரு. கே. வியாகம் : சில நிமிடங்கள் கொடுக்கலாம்.

*திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் தமிழ் நாட்டிலே நடைபெறக்கூடிய எல்லாவிதமான திருமணங்களையும் ஒரே வகையிலே பதிவு செய்வதற்கான மசோதாவை உத்தியோகப் பற்றற்ற முறையில் இங்கே கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

தமிழ் நாட்டிலே பல மதங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் தங்கள் தங்கள் வழிகளிலே திருமணங்களை நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் இன்றைக்கு அமுலில் இருக்கின்றன. தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவையிலே சுயமரியாதைத் திருமணங்களை அங்கீகாரம் செய்வ தற்காக ஏற்கெனவே சட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். உறவினர்கள் சிலரோ அல்லது சிநேகிதர்கள் முன்னிலையிலோ ஒரு எளிய முறையிலே நடைபெறக்கூடிய திருமணங்களுக்கும் பூரணமாக

1970 செப்டம்பர் 3] திரு. என். சங்கரய்யா]

அங்கீகாரம் அளிக்கின்ற முறையிலே அந்தச் சட்டம் ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய சட்டத்தில் பிரதான நோக்கம் ஒன்று இருக்கிறது. அதாவது, எந்த முறையிலே திருமணங்கள் நடத்தப்பட்டிருந்தாலும் அரசுக்கு இவைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு பதிவு என்ற முறையிலே, இந்த மாநிலத்தில் நடைபெறக்கூடிய திருமணங்களைப் பற்றி ஒரு கணக்கு கிடைப்பதற்கும் அது சம்பந்தமாக பதிவு என்று இருக்க வேண்டும். அது நல்ல கொள்கைதான். ஆனால், அதை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்கள் சொல்லக்கூடிய வழிமுறைகளைப் பொறுத்தவரைக்கும் மேற்கொண்டு அவைகள் ஆராயப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன.

எந்தவிதமான முறையிலும் திருமணங்கள் செய்து கொள்ளக் கூடியவர்களுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாமல் அந்த முறைகளை நாம் வகுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மேல் நாடுகள் பலவற்றிலும் பதிவுத் திருமணம் என்ற ஒரே ஒரு முறைதான் வழக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால், அங்கெல்லாம் திருமணங்கள் இயற்கையாகவே பதிவு செய்யப்படுகின்றன. நம்முடைய நாட்டில் திருமண நிகழ்ச்சிகள் வெவ்வேறு வகையில் நடத்தப்படுவதனால், பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடிய நிலை வேறு. மிக எளிய முறையில், அதே நேரத்தில் அரசாங்கத்திற்கு இதன் மூலம் தகவல்கள் பூரணமாகக் கிடைப்பதற்கும் ஒரு பிரத்தியேக வழியை நாம் அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்தப் பிரச்சினையை முன்னுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் உத்தியோகப்பற்றற்ற தீர்மானத்தைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்கம் அதில் அடங்கியிருக்கிற நோக்கத்தை மனதில் வைத்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, திருமணங்களை எப்படி நடத்த வேண்டும் என்ற பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில், உலக சமுதாயம் தோன்றியதிலிருந்தே பல் வேறு நாடுகளில் வெவ்வேறு முறைகள் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் தமிழர்களுக்கு ஒரு தனி திருமண முறை இருக்கிறது என்ற கருத்து பல்லாண்டு காலமாக தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய தலைமையில் இந்த நாட்டில் வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சீர் திருத்தக் கலியாணம், மறுமலர்ச்சி இயக்கம் என்றெல்லாம் சொல்லியதில் உண்மையிலேயே எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. அவர்கள் எந்தப் பக்கத்திலிருந்து பேசினாலும், தமிழ்த் திருமணம், தமிழ் சமுதாயத்திற்குத் தேவையான திருமணம் என்ற கருத்துப்பட அவர் வற்புறுத்திச் சொல்லியிருப்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

திருமணங்கள் நடைபெறுகின்ற முறைகள் மதத்திற்கு மதம் வேறுபடுகிறது. சாதிக்கு சாதி வேறுபடுகிறது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவுக்கு நாமெல்லாம் இந்து மதச் சட்டப்படி

[திரு. செ. மாதவன்] [1970 செப்டம்பர் 3]

திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்று 1955-ம் ஆண்டு சட்டம் சொல்கிறது. நாம் இந்துக்கள் தானா என்ற சந்தேகம் கூட என் போன்றவர்களுக்கு அடிக்கடி ஏற்பட்டதான் செய்கிறது. இந்துச் சட்டத்தினுடைய வரலாற்றைப் படித்துப் பார்ப்போமேயானால், இந்துச் சட்டம் தோன்றிய வரலாறு விளக்கமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதன் ஆதி, மூலம் வேறு எங்கேயோ இருந்து வந்தாலும், அந்தச் சட்டம் முழுமையாக்கப்பட்ட சமயத்தில் எந்தெந்தப் பகுதியில், யார் யார் எந்தெந்தப் பழக்கங்களை வைத்துக் கொண்டார்களோ அவைகளை யெல்லாம் இந்துச் சட்டம் எடுத்துக் கொண்டது, “அப்ஸார்ப்ஷன்” என்ற முறையிலே எடுத்துக் கொண்டது. அவை யெல்லாம் சேர்ந்துதான் இந்துச் சட்டம் உருவாகியது என்று நம்முடைய இந்துச் சட்டத்தின் வரலாறு தெளிவாக்குகிறது.

ஆகவே, ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் திருமண முறைகள் வேறுபட்டு நிற்கின்றன. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவுக்கு யார் எந்த முறையை பின்பற்றினாலும், சுயமரியாதை முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று நினைப்பவர்களுக்கு, அந்த முறைக்கு சட்ட வடிவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசு நினைத்தது, இந்த மன்றமும் ஏகோபித்து அந்தக் கருத்தை ஆதரித்து, அதற்கான சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தந்திருக்கிறது. மத்திய அரசும் அதற்கு ஒப்புதல் அளித்தது. திருமண முறைகள் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் வேறுபட்டிருக்கிறது என்பதை இதன் மூலம் நாம் உணர முடியும்.

இந்த மசோதாவில் மதத்திற்கு அப்பார்ப்பட்டு, ஜாதிகளுக்கு அப்பார்ப்பட்டு, எல்லாத் திருமணங்களையும் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதனுடைய தாத்தபரியத்தை, நோக்கத்தை யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். ஆனால், மற்ற மதங்களைச் சேர்ந்தவர்களை அல்லது வேறு கருத்துக்களைக் கொண்டவர்களைக் கட்டாயப்படுத்துவது என்பது இன்றைய சூழ்நிலையில் ஏற்கப்பட வேண்டாத கருத்து என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நினைவுபடுத்த ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த அளவுக்கு, அதை இரண்டு கோணங்களில் பார்க்கலாம். பதிவு செய்யப்பட்ட திருமணங்கள் ஏராளமாகப் பெருக வேண்டும் என்பது ஒரு நோக்கமாக இருக்கலாம். இந்த நோக்கத்தில் யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது. ஆட்சேபணை இருக்க முடியாது. அதை இந்த அரசு முழுக்க முழுக்க ஆதரிக்கிறது.

இன்னொரு நோக்கம், திருமணங்களை எல்லாம் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு நோக்கம் இந்தச் சட்டத்தில் இருப்பது போல் தோன்றுகிறது. இல்லை என்று சொல்லிவிட்டால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அப்படிப்பட்ட நோக்கம் இருக்குமேயானால், அதன் பயன் என்ன என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் அந்த நோக்கத்தை ஆதரித்துப் பேசிய எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் ஒரு எண்ணத்தைச் சொன்னார்கள். பதிவு செய்யப்பட்டுவிட்டால், திருமணம் செல்லுமா, செல்லாதா என்ற சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் போய்விடும் என்ற

1970 செப்டம்பர் 3] [திரு. செ. மாதவன்]

கருத்தை வற்புறுத்திச் சொன்னார்கள். அதை நம்முடைய கனம் அங்கத்தினர் திரு. வினாயகம் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்களா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. என்னைப் பொறுத்த அளவுக்கு, ஒரு வழக்குரைஞர் என்ற முறையில் அதை ஏற்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காரணம், பதிவு செய்யப்பட்ட காரணத்தினாலேயே செல்லுபடியாகி விடும், அதுமட்டும்தான் நிரூபிப்பதற்குப் போதுமான சான்றாகிவிடும் என்று இருக்குமானால், எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை, இதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு. அப்படியில்லை. இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் வழக்குரைஞர் என்ற முறையில் இப்பொழுதாவது என்னோடு இதை ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இண்டியன் எவிடன்ஸ் ஆக்ட், இந்துச் சட்டம், ரிஜிஸ்டிரேஷன் சட்டப்படியும், அந்தத் திருமணங்களைக் கூட நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்றால், நிரூபிக்கின்ற வாய்ப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது, நிரூபித்துத்தான் ஆகவேண்டும். அதுபோல ரிஜிஸ்டிரேஷன் ஆஃப் பர்த்ஸ் அண்டு டெத்ஸ் என்பதை உதாரணமாகச் சொன்னார்கள். பிறப்பு, இறப்பு பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அதைக்கூட ஒத்துக்கொள்வதில்லை. அதைப்பற்றியும் நீதிமன்றங்களில் வாதாடுகிறார்கள். நமது வினாயகத்தைப் போன்ற சிறந்த வழக்குரைஞர் ஒருவர் இவர்தான் பிறந்தார் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும் என்று கேட்பதற்கும், எழுதிய காலத்தில் யார் எழுதி வைத்தது என்று கேட்பதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, பதிவு மட்டும் போதாது என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பதிவுத் திருமணம் செய்து கொண்டாலும் பின்னால் கூட பதிவு செய்து கொண்டவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டது உண்மை தானா, இவர்கள் தான் கையெழுத்துப் போட்டார்களா இதற்குச் சாட்சியம் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்களா, அந்தச் சாட்சிகள் அங்கே இருந்தார்களா என்றெல்லாம் கேள்வி கேட்பதற்கு ஒரு வாய்ப்புக் கிடைக்கும். பதிவு செய்து கொண்டால் மட்டும் இதற்குப் போதும் என்ற கருத்தை, நோக்கத்தை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அதற்கு மாறாக, இந்த நாட்டில் எளிய முறையில், ஏழை மக்களெல்லாம் பதிவுத் திருமணங்களை அதிக அளவுக்குச் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கம் இருக்குமானால், அதை நிறைவேற்றுவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

கட்டாயமாகப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று இந்த மசோதாவில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது ஏதோ புதிய சட்டமா என்றால், இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். பதிவு செய்துகொள்வதற்கு ஏற்கனவே வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்த கனம் அங்கத்தினர் சார்பிலே, அந்தக் கட்சியின் சார்பிலே பேசியிருக்கிற இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் நல்ல கருத்துக்களை யெல்லாம் சொன்னார்கள்.

[திரு. செ. மாதவன்] [1970 செப்டம்பர் 3]

கிறிஸ்துவர்களுக்குத் தனியாகச் சட்டம் இருக்கிறது, அதன்படி பதிவு செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இன்னொரு அங்கத்தினர் கெட்டிக்காரத்தனமாக இதை செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விடலாம் என்று ஒரு திருத்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

எப்படி இருந்தாலும் சரி, இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று கருதுகிறேன். இந்த நோக்கத்தை எப்படியாவது செயல்படுத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்துக்களைப் பொறுத்த வரைக்கும், கட்டாயமாகப் பதிவு செய்யச் சொல்வதற்கு, கட்டாயப்படுத்துவதற்கு இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சட்டத்தின்படி இந்த மாநில அரசுக்கே அதிகாரம் இருக்கிறது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதற்கு ஒரு தனிச்சட்டம் தேவையில்லை என்பதையும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மு. ப.
10-30

இப்பொழுதே இந்த மன்றம் கட்டாயம் செய்யலாம் என்ற முடிவுக்கு வருமானால், அதை நிறைவேற்றக் கூடிய அதிகாரம் இப்பொழுதே இருக்கிறது. 1955-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே, 8-வது பிரிவிலே நம் மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் கட்டாயப் படுத்தலாமா வேண்டாமா என்பதுதான் இப்பொழுதுள்ள பிரச்சனை. அதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

ஒரு வேடிக்கையான நிலை இருக்கிறது. ஒரு ஆண்டுக்கு முன்னால் தான் நான் உணர்ந்தேன். இந்து மதத் திருமணங்களை திருமணங்களாக நடந்ததற்குப் பிறகு பதிவு செய்யலாம். ஆனால் பதிவுத் திருமணம் இந்துத் திருமணம் ஆகாது. இப்படி ஒரு “லாகு” இருப்பதை அண்மையிலே கண்டு பிடித்தேன். இந்து சட்டப்படி, வழக்கப்படி திருமணம் நடந்தது நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். அப்படி நிரூபித்த பிறகு பதிவு செய்யலாம். ஆனால் பதிவு இருக்கிறது என்பதே நிரூபணம் ஆகிவிடாது. Hindu marriages can be registered என்ற முறையில் அந்தப் பிரிவு அமைந்திருக்கிறது. இது பதிவுத் திருமணங்களை ஊக்குவிக்க வாய்ப்புத் தராது. புதிய முறையைப் புகுத்தாது.

மற்ற மதங்களைப் போல, இந்து மதத்தைப் பொறுத்த வரையில், கோவில்களில் பூசாரிகளையே ரெஜிஸ்ட்ராரர்களாக அமைத்திருக்கிறோம். அவர்களே பதிவு செய்கிறார்கள். நானே அப்படியொரு வழக்கை நடத்தியிருக்கிறேன். திருப்பரங்குன்றத்தில் நடந்த ஒரு திருமணம் செல்லுமா செல்லாதா என்று வழக்கு. அந்தப் பூசாரி வந்து நீதிமன்றத்திலே சாட்சி சொன்னார். கேள்விகள் கேட்டேன், அவர் பதில்கள் சொன்னார். “ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு திருமணங்களைப் பதிவு செய்கிறீர்கள்? “நூற்றுக்கணக்கான திருமணங்கள்” இந்தத் திருமணம் எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்தது? “பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்” “இவ்வளவு ஆண்டுகளில் எத்தனை திருமணங்கள் பதிவு

1970 செப்டம்பர் 3] [திரு. செ. மாதவன்]

செய்யப்பட்டிருக்கின்றன? ” “ பல்லாயிரக்கணக்கான திருமணங்கள் இருக்கும்.” “ஆகவே, இவர்தான் இந்தத் திருமணத்திற்கு உரியவர் என்று இப்பொழுது உங்களால் நினைவினிருந்து சொல்ல முடியுமா?” என்று கேட்டேன். இயற்கையாகவே அவரால் இதற்குப் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. வழக்கிலே நான் வெற்றி பெற்றேன். திருமணம் நடந்தது உண்மையா இல்லையா என்பது அல்ல கேள்வி. சட்டத்திலே அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிறது.

இன்றைக்கு இந்துத் திருமணங்களைப் பதிவுத் திருமணங்களாக ஆக்க முயற்சி செய்யும் திட்டத்தை ஆராய்ந்த பார்த்தோம். அண்மையிலே விதிகளைத் திருத்தி, இப்பொழுது இருக்கும் விதிகள் படி, செய்யப்பட்ட திருமணங்களை சப்-ரெஜிஸ்ட்ரார் முன்னிலையில் பதிவு செய்யலாம். அது விரிவாக வேண்டும் என்ற முறையில், திருமணம் செய்துகொள்ளப்போகும் இரண்டு நபர்களும், திருமணம் செய்து கொள்ளும் நாளிலேயே, முன் அறிவிப்புக் கொடுத்து பதிவு செய்ய ஏற்பாடு செய்யலாம். அப்படி முன் அறிவிப்புக் கொடுத்தால், துணைப் பதிவாளர் அந்தத் திருமண நாளன்று அந்தத் திருமணத்தைப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று முன் அறிவிப்புக் கொடுத்துவிட்டால், அப்படிப் பதிவு செய்ய வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி விதிகளை அண்மையிலே நம்முடைய அரசு பிறப்பித்திருக்கிறது. சட்டத்திற்குள்ளேயே பதிவும் செய்ய, அப்படிப்பட்ட திருமணங்களை ஊக்குவிக்கும் முயற்சியிலே, இந்து முறைப்படி திருமணம் ஆனபிறகு பதிவு நடைபெறக்கூடிய அளவில் ஒரு விதியைப் பிறப்பித்தோம். இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகப் பதிவு நடைபெற வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும். கொடுத்திருப்பது போதுமா என்றால், போதும் என்று சொல்லவில்லை.

இன்னொரு முறை பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அந்த முறைப் படி, கிருத்துவர்களுக்கு திருமணங்களைப் பதிவு செய்ய ரெஜிஸ்ட்ரார்கள் நியமிப்பது போல, இந்துத் திருமணங்களைப் பதிவு செய்ய, நல்ல ஆற்றல் உள்ள, படித்தவர்களாக இருப்பவர்களை, ஏராளமானவர்களை, ரெஜிஸ்ட்ராராக நியமிக்க வேண்டும் என்கிற முடிவை அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிறது. அந்த முடிவு நிறைவேற்றப் படுமானால், ஏராளமான இடங்களில், பல்வேறு கிராமங்களில் பதிவுத் திருமண முறை பின்பற்றப்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும். அந்த முறையில் மக்களை உற்சாகப்படுத்தி, ஊக்கப்படுத்தி, அந்த வழியில் அழைத்து வருவது ஒரு நல்ல முறையாக இருக்கும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். எல்லோரும் கருதுகிறார்கள்.

பழக்கத்திற்கு மாறாக கட்டாயப் படுத்துகிறோம் என்கிற நிலை ஏற்பட்டால், அது நல்லதாக இருக்காது. எவ்வளவுதான் பேசி னாலும், மேளம் கொட்ட வேண்டும், பந்தல் போடவேண்டும், உறவினர்கள் வரவேண்டும், பணம் இல்லாவிட்டாலும், சாப்பாடு போடவேண்டும், உறவினர்கள் வந்துவிட்டுப் போகவேண்டும் என்கிற எண்ணம் நம் நாட்டு மக்களிடம் இருக்கிறது. அதை மாற்றுவதற்கு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக இயக்கமும், தந்தை பெரியார் இயக்கமும் மிகுந்த பாடு பட்டு வந்திருக்கிறது. இப்

[திரு. செ. மாதவன்] [1970 செப்டம்பர் 3]

பொழுது எல்லாக் கட்சிகளும் அதை ஒத்துக்கொள்வது மிக்க மகிழ்ச்சி தருவதாக இருக்கிறது. சீர்திருத்த முறையில் திருமணங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும், கொண்டு வருவோம் என்கிற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

பதிவு செய்யப்பட்ட திருமணங்களைப் பொறுத்த வரையில், 1968-69-ல் 1230 திருமணங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 1969-70-ல் 1426 திருமணங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எண்ணிக்கையெல்லாம் உயரும் என்றும், புதிதாக ஏராளமான பதிவாளர்களை நியமித்தால், எளிய முறையில் திருமணங்களை நடத்தக் கூடிய வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்கிற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த முறையைப் பின்பற்றுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். இந்த மசோதா எல்லா மதங்களையும் கட்டுப் படுத்தும், எல்லா முறைகளையும் கட்டுப்படுத்தும் சூழ்நிலையை உண்டாக்குகிறது. இப்பொழுது கூட ஒரு மதத்தில் உள்ளவர் இன்னொரு மதத்தில் இருப்பவரோடு திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்றால், ஸ்பெஷல் மேரேஜ் ஆக்ட் கீழே தான் செய்து கொள்ள வேண்டும். பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். அப்படி சட்டத்திலேயே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே கஷ்டம் என்ன வென்றால், அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் திருமணம் செய்து கொண்டால், சொத்து உரிமை பழக்க வழக்கப்படி கிடைக்காது. அந்தச் சொத்து துரிமை போய்விடும். அப்படியொரு பயம் இருப்பதால், அந்தத் திருமண முறைக்கு நாட்டிலே அச்சம் இருக்கிறது.

இந்துக்களைப் பொறுத்தவரையில், 1955-வது ஆண்டுச் சட்டத்திலே, 8-வது பிரிவிலே ப்ரொவிஷன் இருக்கிறது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, படிப்படியாக, திருமணங்களையெல்லாம் பதிவு செய்யக் கூடிய சூழ் நிலையைத் தமிழ்நாட்டில் மேற்கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட முயற்சியில் அரசாங்கம் ஈடுபட்டிருக்கிறது. அதற்கும் ஆலோசனைகளைக் கூறினால் ஏற்றுக் கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

இந்த மசோதாவின் நல்ல நோக்கத்தை, பதிவுத் திருமணங்கள் ஏராளமாக நாட்டில் பரவவேண்டும் என்கிற அந்த நோக்கத்தை அரசாங்கம் முழுக்க முழுக்க ஏற்றுக் கொள்ளுகிறது. ஆகவே, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்துள்ள மாண்புமிகு அங்கத்தினர் இந்த மசோதாவை வலியுறுத்தாமல் விட்டு விட்டு, இன்னும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, படிப்படியாகத் தமிழ் நாட்டில் பதிவு செய்து கொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட, நாமெல்லாம் பிரசாரத் தின் மூலம் வழி வகைகளை உருவாக்க முற்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மதச் சண்டை, பழக்க வழக்கச் சண்டை, இவைகளுக்கெல்லாம் மசோதா கொண்டு வந்தால் பெரிய மாறுதல் ஏற்பட்டுவிடாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய இந்து திருமணச் சட்டத்தில், 58-ம் ஆண்டுச் சட்டத்திலே கூட பழக்க வழக்கங்களை அனுமதித்து, விதி விலக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பழக்க வழக்கங்களில் தலை

1970 செப்டம்பர் 3] [திரு. செ. மாதவன்]

யிடக் கூடாது என்று விட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்பொழுது இதைக் கட்டாயமாகக் கொண்டு வராமல் இருப்பது நலம். நோக்கத்தை, பதிவுத் திருமணங்கள் ஏராளமாகப் பெருகவேண்டும் என்ற அடிப்படையில், அந்தக் கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். மசோதாவின் நோக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும், மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதோடு, பொறுக்குக் குழுவிற்குப் போவதாலும் எந்தவிதமான பயனும் கிடைக்காது என்பதையும் சொல்ல வேண்டும். எந்தப் பயன் வேண்டும் என்று கோருகிறார்களோ அது கிடைக்காது. கிருத்துவர்களுக்கு இந்தியன் கிரிஸ்டியன் ஆக்டு இருக்கிறது. இந்துக்களுக்கு இந்து சட்டம் இருக்கிறது. முஸ்லீம்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுடைய பர்சனல் லா என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் முஸ்லீம் பர்சனல் லாவை மாற்றலாமா என்ற கருத்தை நீண்ட நாளாகப் பரிசீலித்து வந்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில், முஸ்லீம் பெருங்குடி மக்கள் ஒன்றாகத் தங்களுக்கு ஒரு முறை, சீர்திருத்த முறை வகுக்க வேண்டும் என்று அவர்களே முன்வந்தால், அது பொருத்தமுடையதாக இருக்கும். அவர்களின் மீது நாம் வலுக்கட்டாயமாகத் திணிப்பது, ஸெகுலார் ஸ்டேட் என்றாலும், அவ்வளவு நல்லதல்ல.

ஆகவே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர், மசோதாவைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டால் நல்லது. தமிழ் நாட்டிற்கு நல்ல கருத்துக்களைக் கொடுத்ததற்கு மிகுந்த மதிப்பு இருக்கிறது, அந்தக் கருத்தை எல்லோரும் ஆதரிக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால், வலியுறுத்தாமல் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுதான் எதிர்க்கட்சியின் சிறந்த பணி. ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால், அது நிறைவேற வேண்டும் என்பதல்ல முக்கியம். அதன் நோக்கத்தை எடுத்துச் சொல்லி, தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் எதிர்க்கட்சிகள் மசோதாக்கள் கொண்டுவருவதுதான் வாடிக்கை. நாங்கள் எதிர்க்கட்சியிலிருந்து கொண்டு வந்தபோது அதை எதிர்ப்பது வழக்கம். நாங்கள் மசோதாவின் நல்ல நோக்கத்தைப் பரிவோடு ஒப்புக்கொண்டு, உறுதியைக் கொடுப்பதால், அதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாட்டிலே நடைபெறுகின்ற எல்லாத் திருமணங்களையும் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற என்னுடைய இந்த மசோதாவை ஆதரித்து நம்முடைய மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்களும், என்னுடைய கட்சியின் துணைத் தலைவர் திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், புதிய காங்கிரஸைச் சேர்ந்த திரு. கோ. பூவராகன் அவர்களும், சுதந்திரா கட்சியைச் சேர்ந்த டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. என். சங்கரய்யா அவர்களும் பேசியதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1970 செப்டம்பர் 3]

இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில், இது பொறுக்குக் குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டு பரிசீலிக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை, நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்களைத் தவிர, மற்றவர்கள் எல்லோரும் மிகத் தெளிவாக விளக்கினார்கள். இந்த மசோதாவின் மீது பேசியபோது, “இந்த மசோதாவே இருக்கலாம், இதையே பரிசீலிக்கலாம், வேண்டுமானால் இரண்டொரு பிரிவுகளை மாற்றிக் கொள்ளலாம்” என்ற கருத்தை திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா அவர்களும், பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்களும் தெரிவித்தார்கள்.

இதற்கெல்லாம் மாறாக, ஒரு புதிய கருத்து இந்த அவையிலே சொல்லப்பட்டது. முஸ்லீம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஹாஜி ம. மு. பீர் முகமது அவர்களும், என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. வில்லியம், திரு. ஜார்ஜ் அவர்களும் பேசும்போது, “கிறிஸ்தவ மதத்திலும், இஸ்லாமிய மதத்திலும் தரப்பட்டிருக்கின்ற உரிமைகள், அரசியலமைப்புச் சட்டம் கொடுத்திருக்கிற உரிமைகள் இவற்றில் எல்லாம் இந்தச் சட்டம் தலையிட்டுவிடும், குறுக்கிட்டுவிடும்” என்ற ஐயப்பாட்டினைக் கிளப்பினார்கள். அவர்கள் சொன்னதோடு மட்டுமல்ல, இதிலே எனக்கு வேதனை தருகின்ற நிலைமை என்னவென்றால், நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள்கூட, “இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை இந்தச் சட்டம் உண்டாக்கிவிடும்” என்ற முறையில் அவருடைய பேச்சு அமைந்திருந்தது. நம்முடைய மாநிலத்தில் இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்டம் ஆக்கப்பட்டால் என்ன நிலைமை ஏற்படுமோ, அந்த நிலைமை வேறு மாநிலங்களில் இருந்து வருகிறது. எல்லாத் திருமணங்களையும் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்தாக வேண்டுமென்ற முறை என்னுடைய மசோதாவின் மூலம் உண்டாவதாக இருந்தாலும், பிரெஞ்சுக்காரர்களுடைய ஆட்சியிலிருந்து அதற்குப் பிறகு காங்கிரஸ் ஆட்சி ஏற்பட்டு, அதற்குப் பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி செய்துவருகின்ற புதுவை மாநிலத்தில் எல்லாத் திருமணங்களையும் பதிவு செய்தாக வேண்டுமென்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. புதுவை மாநிலத்திற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த இஸ்லாம் மதத்தைச் சேர்ந்த ஃப்ரூக் அவர்கள் முதல்வராக இருக்கிறார்கள். அந்த மாநிலத்தில் எல்லாத் திருமணங்களும் கட்டாயமாகப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். இஸ்லாமியர்களாக இருந்தாலும், கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தாலும், இந்துக்களாக இருந்தாலும் திருமணங்களைப் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டுமென்ற நிலைமை அங்கே இருக்கிறது. இஸ்லாமியர்களும், கிறிஸ்தவர்களும் தங்களுடைய மத உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன, மத உரிமைகளில் தலையீடு, குறுக்கீடு இருக்கிறது என்ற குரலை அல்லது அந்த எண்ணத்தை அங்கே எழுப்பவில்லை. நம்முடைய மாநிலத்தில் மட்டும் அந்த மத உரிமைகளில் குறுக்கீடு இருக்கும் என்ற ஐயப்பாட்டை ஏன் உருவாக்குகிறார்கள்? பொதுவாகச் சட்டத்திற்குக் கட்டுப்பட மாட்டோம் என்று சொல்வது வேறு, சிலர் எதிர்ப்பார்களோ என்ற எண்ணத்தினால் சட்டத்தை நிறுத்தி விடுவதென்றால், அந்த மாதிரியான சட்டத்தினால் சமுதாயத்திற்கு எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படாது.

1970 செப்டம்பர் 3] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

புதிய திருமணங்கள், சீர்திருத்தத் திருமணங்கள், எளிய திருமணங்கள், தமிழ் திருமணங்கள் போன்றவைகளைத் தந்தை பெரியார் அவர்களும், அதைத் தொடர்ந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், முன்னேற்றக் கருத்துள்ளவர்களும் ஆதரித்து வந்தார்கள். அவை அத்தனையும் சட்ட பூர்வமாக ஆக்கப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகு, சட்டபூர்வமாகச் செய்யாமல் விட்டுவிட்டால், ஒருவேளை அவர்கள் இந்நாள் வரைக்கும் சொல்லி வந்ததெல்லாம் முழுமையான அக்கறை இல்லாமல் சொல்லி வந்தார்களோ என்ற ஐயம் ஏற்படும். அல்லது இதைச் செயல்படுத்தினால் சில சங்கடங்கள் ஏற்படும், அதனால் இதை விட்டு விடுவோம் என்று தனிப்பட்ட அரசியல் காரணங்களுக்காக என்று நினைத்தால், சமுதாயத்தை எந்த அளவிற்கு மதிக்கிறீர்கள் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தும். மற்றவர்களும் அப்படி நினைக்க இடம் ஏற்படும்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். “திருமணங்கள் பதிவு செய்யப்படுவதினாலேயே முழுமையடைந்து விடுமா? நீதிமன்றங்களில் வழக்குப் போட்டால் செல்லுமா?” என்றெல்லாம் மிக அழகாகக் கேட்டார்கள். சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சிறந்த வழக்கறிஞர். அவர்களுடைய வாதும் மிகச் சிறப்பாக இருந்தது. என்றாலும்கூட, நீதிமன்றங்களுக்குச் சென்று வழக்கு தொடுக்கக்கூடிய திருமணங்கள் எத்தனை இருக்கும் என்பதை அவர்களே உணருவார்கள். ஏதோ லட்சத்திலே ஒன்று இருக்கலாம் லட்சத்திலே ஒன்று என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் அதற்காக ஒரு மசோதாவை நிறுத்தி வைப்பதோ தவிர்ப்பதோ அவசியம் இல்லை யென்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றையதினம் நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கிற சட்டத்தின் அடிப்படையிலும் இந்து திருமணச் சட்டத்தின் அடிப்படையிலேயும் புதியதாக ஒரு சட்டத்தை, உத்தரவைப் போட முடியும். இதற்காகத் தனிச் சட்டம் தேவையில்லையென்று சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒப்புக்கொள்கிறேன். அப்படி ஏற்பட்டதா? அப்படி ஏற்படாத நிலைமையில்தான் என்னுடைய மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இதனைக் கண்டிப்பாகப் பரிசீலனை செய்யும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவ்வளவு தூரம் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் அவர்கள் ஆட்சி நடத்தும் புதுவை மாநிலத்தில் இங்குள்ள நிலைமைக்கு மாருன நிலைமை இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் இஸ்லாமியர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் மத உரிமைகளைப் பாதித்துவிடுமோ என்று சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும் அவ்வளவு ஏமாளிகளாக இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணமா? அவர்களைத்தான் திரும்பத் திரும்ப குட்ட முடியும் என்ற எண்ணமா? அவர்களை விலக்கி வைத்துவிட்டு காரியத்தை நடத்திவிடலாம் என்று

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1970 செப்டம்பர் 3]

மறைமுகமான எண்ணம் ஏற்படுமானால் அது சமுதாயத்திற்கும் நல்லது அல்ல, அவர்களுக்கும் நல்லது அல்ல. தயவுசெய்து அப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாம் இந்தியர்களா என்ற எண்ணம் ஏற்படுவதைவிட, இந்தியர்களாக அனைவரும் ஆக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் பல உள்ளங்களிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறையிலே நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், பதிவு செய்கின்ற முறையை, இந்த மாற்றத்தை தேவையென்று கருதி, இந்தக் கழக அரசும், அமைச்சர் அவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட சட்டம் எல்லா மதத்தினரையும் கட்டுப்படுத்துகின்ற அளவில் வந்தால்தான் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்துக்கள்தான் எதிர்ப்பு தெரிவிக்க மாட்டார்கள், அவர்கள் நம்மைச் சேர்ந்தவர்கள், அவர்களுடைய தலையிலே கைவைப்பதுதான் எளிது என்று எண்ணிவிட்டால் அது சமுதாயப் புரட்சிக்கோ, சமுதாய மறுமலர்ச்சிக்கோ, சமுதாய மேம்பாட்டிற்கோ, வித்திட வழியாக இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிலைமைகளையெல்லாம், பிரசாரத்தின் மூலமாக, உற்சாகத்தின் மூலமாக, ஆர்வத்தின் மூலமாக காலப் போக்கிலே மாற்றி, திருமணங்களைப் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தை மிகத் தெளிவாக சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதே நேரத்தில் 1968-69, 1969-70-க்கு அவர்கள் தந்திருக்கிற பதிவான திருமணங்கள் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் இந்த நம்பிக்கை கொஞ்சமும் வலுமுள்ளதாக இல்லை என்பதை மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்னொன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 18-8-1970-ம் தேதி மெயில் பத்திரிகையில் A popular mode of marriage without legal sanction என்ற தலைப்பில் வந்திருக்கிற விவரங்களை இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

Apart from sacramental marriages and those which are registered under the various Acts, a new type of marriage is being entered into by certain classes of persons and this appears to be more popular than even marriages registered under the Hindu Marriage Act.

என்பதாக இதைச் சொல்லி

This marriage is contracted by registering a document containing a declaration that a man and a woman agree to live as husband and wife. This agreement is written on a stamped paper and registered at sub-registry offices.

Inquiries show that this type of marriage is very popular in the City and other urban areas for the sub-registrar does not put any questions to the parties. என்று வந்திருக்கிறது. மேலும்

The officers register only the document and have no power to and do not go into the details of the marriage and do not care to find out if the parties are not within prohibited relationship.

1970 செப்டம்பர் 3] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

Courts have held this type of marriage as illegal and invalid and in effect the marriage becomes just concubinage and nothing more.

There is no law in force in the State to prohibit this kind of marriage and the practice of registering such documents in the name of a valid marriage goes on unhindered.

The D.M.K. Government has provided for the registration of "Swayamariyathai" marriages under the Hindu Marriage Act, and the Government wants to make the practice of registration of marriages popular, whether or not they are sacramental.

There is urgent need for the Government to bring in legislation to prohibit marriages outside the scope of the various laws in force in this regard and to instruct the sub-registrars not to register documents purporting to cover marriage contracts which are invalid. இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், பழி சொல்வதற்காக நான் சொல்லவில்லை. சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற புதிய ஒரு நிலையை இந்த அவை உணர் வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். கணவன் மனைவியாக வாழ இருவர் ஒப்புக்கொண்டு ஒரு பத்திரத்தில் எழுதி கையொப்பமிட்டு அதை ரிஜிஸ்தர் செய்கிற போது ரிஜிஸ்திரார் அதைப்பற்றி எதுவுமே கேட்காது பதிவு செய்யத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பெண்களைப் பொறுத்த வரையில் பத்திரம் பதிவானவுடன் தங்கள் திருமணத்திற்கு ஒரு பத்திரம் வந்துவிட்டதாகக் கருதிக் கொண்டுவிடுகிறார்கள். ஆனால் பெண்களை சப்ரிஜிஸ்திரார் ஆபீசுக்கு அழைத்துச் செல்கிற ஆண் வல்லுநர்கள், கணவனாக இருக்க ஒப்புக்கொண்டு அங்கே கையொப்பமிட்டாலும் அவர்களை ஏமாற்றுகிற ஒரு நிலை வருகிற போது பத்திரம் பதிவு செய்தது செல்லாது என்கிற நிலைமைதான் இருக்கிறது. இதனைத் தடுத்தாக வேண்டும். என்னுடைய மசோதா இவை எல்லாவற்றுக்கும் வகை செய்கிறதா என்று பார்த்து, சேர்க்க வேண்டியவைகளைச் சேர்க்கலாம் என்பதற்காகத்தான் திரு. சித்தன் அவர்கள் இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இது கெட்டிக்காரத்தனமாக வந்தது அல்ல. நியாயபூர்வமான உணர்வு காரணமாகத்தான் வந்தது. ஆனால் இதைத் தயாரித்து அளித்தவுடனேயே கெட்டிக்காரத்தனமும் வந்துவிட்டது. இது எப்போது வந்தது, எப்போது பிறந்தது என்கிற நிலையைவிட—இந்த உணர்வை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதாக அழகாகச் சொன்னதற்கு நன்றி. இத்தகைய ஒரு மசோதாவை அவர்களே கொண்டுவருகிற போது எல்லா மதங்களையும் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பொருத்தமாகக் கொண்டுவருவதாக உறுதி கூறினால் சரி. இந்த நேரத்திலேயே சொல்ல வேண்டும் என்பது இல்லை. நன்றாக யோசித்து பின்னால் அறிவித்தாலும் சரி, என்று சொல்லி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மெயில் பத்திரிகையில் வந்துள்ள குறிப்பை அவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். அது எனக்குத் தான் சாதகமாக இருக்கிறது. யார் வேண்டுமானாலும் ரிஜிஸ்தர்

[திரு. செ. மாதவன்] [1970 செப்டம்பர் 3]

செய்துகொள்ளலாம். ஸ்டாம்பு பேப்பர் இருக்கிறதா என்று பார்ப்பதோடு சரி, சப்ரிஜிஸ்திரார் பதிவு செய்துவிடலாம். இவருடைய மசோதாவில் கூட What is marriage? How marriage should be conducted? There is nothing in this Bill. ஒவ்வொரு மதத்திற்கும் ஒவ்வொரு விதமான திருமணச் சடங்கு உறுதி செய்யவும் ஆட்சேபனை இல்லை. கிறிஸ்துவர்களுக்கும் பதிவு இருக்கிறது. இந்து மதத் திருமணங்களை கட்டாயமாகப் பதிவு செய்ய இப்போதே அதிகாரம் இருக்கிறது. அதற்குப் படிப்படியாக செய்கிற முறை இருக்கிறது. முஸ்லிம் மக்களுக்கு இல்லை என்றால் அந்தப் பெருங்குடி மக்களேதான் அதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். அதுபற்றி அகில இந்திய ரீதியில் ஒரு முடிவு ஏற்பட்டாலும் அதைப் பற்றி நாமும் யோசிக்கலாம். இப்போதுள்ள சட்டப்படியே நடந்த திருமணங்களைத்தான் ரிஜிஸ்தர் செய்ய முடியுமே தவிர, திருமணத்தையே ரிஜிஸ்தர் மூலம் செய்துகொண்டுவிட முடியாது. இதுபற்றி இன்னொரு திருத்தம் கூடக் கொண்டுவர இருக்கிறோம். கிராமங்கள்தோறும் மேரேஜ் ரிஜிஸ்திரார் ஏற்படுத்தினால் அங்கங்கே நடக்கிற திருமணங்கள் பதிவு செய்யப்படுவதற்கும் வசதியாக இருக்கும். அதைத்தவிர முஸ்லிம் மக்கள், கிறிஸ்துவ மக்கள் எல்லோருக்கும் பொருந்துகிற வகையில் அரசுத் தரப்பில் இருந்தே ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்படும் என்கிற உறுதி தருவதற்கு இல்லை. இந்த அளவோடு அவர்கள் திருப்தி அடைந்து இந்த மசோதாவைத் திரும்பப் பெறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம் : On a point of clarification before we decided to drop the Bill. சார், அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. ஃபரூக் அவர்கள் முதல்வராக இருக்கும் பாண்டிச்சேரியில் இதுபோன்ற மசோதாவை கொண்டுவந்திருக்கும் போது இங்கே கொண்டுசெய்ய முடியாது என்பது, அகில இந்திய ரீதியில்தான் முடிவு செய்யவேண்டும் என்பது நாங்கள் கொண்டுவந்தது என்கிற ப்ரஸ்டிஜ் க்வச்சின்தானோ? அல்லது கருத்துவேறுபாடே உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ப்ரஸ்டிஜ் க்வச்சினே கிடையாது. நான் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும்போது சுயமரியாதைத் திருமண மசோதா கொண்டு வந்தேன். நீங்கள் எழுந்தது நின்று எதிர்த்தீர்கள். அதுபோன்ற நிலை இல்லை இது. அவரே சொன்னார். புதுச்சேரியில் ப்ரஞ்சுக்காரன் காலத்தில் இருந்தது. காங்கிரஸ் காரன் காலத்தில் இருந்தது, இப்போது தி.மு.க. காலத்தில் சட்டமாகவே கொண்டுவரப்படுகிறது என்றார். அந்த நிலையை நாம் அப்படியே இங்கே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதில்லை. எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து எந்த முடிவுக்கு வந்தாலும் அதைப்பற்றியும் எங்களுக்கு ஆட்சேபனை இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சித்தனுடைய தீர்மானம் வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படுகிறது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : சார், ஐ ஆம் நாட் பிரஸ்ஸிங்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சித்தன் அவர்களுடைய தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்படுகிறது.

1970 செப்டம்பர் 3]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, செய்யப்பட்ட திருமணங்களை ரிஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டுமென்று தெளிவாகவே சொல்லியிருக்கிறேன். ஒன்றை மட்டும் கடைசியாக சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டினுடைய எல்லா மக்களையும் கட்டுப்படுத்துகின்ற அளவிலே செய்ய வேண்டுமென்றால் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கலந்து ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது கூட வரவேற்கத்தக்கதுதான். ஒன்றை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆட்சியிலே இருக்கிற அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிற முடிவுகளை ஒரு சிலர் ஏற்கவில்லை என்றாலும் எடுக்க வேண்டிய பொறுப்புகளுக்குத் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக்கொள்வார்கள். நான் புதிதாக சொல்லி ஆட்சியிலே இருப்பவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. முடிவுகளை எடுக்க வேண்டுமென்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டால்தான் எடுக்க வேண்டுமென்பது இல்லை. இது போன்ற நிலைமைகளில் நம்மை ஆதரிக்கின்ற நிலைமையும் எதிர்க்கின்ற நிலைமையும் ஏற்படும் என்பது நமக்குத் தெரியாத தல்ல. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த உறுதிமொழியின் பேரில் நான் இந்த மசோதாவை வலியுறுத்தாமல் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

3. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு செயலிழந்தோர் மறுவாழ்வளிப்பு வேலைவாய்ப்பு மசோதா.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு செயலிழந்தோர் மறுவாழ்வளிப்பு—வேலைவாய்ப்பு மசோதாவை பேரவையில் அறிமுகம் செய்வதற்கு அரசியலமைப்பின் 304 (பி) பிரிவின் கீழ் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் முன்-ஒப்பளிப்பு வழங்கி யிருக்கிறார்கள்.

(7) தனியார் அலுவல்கள்—தொடர்ச்சி.

(1) மசோதாக்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு செயலிழந்தோர் மறுவாழ்வளிப்பு வேலையமைப்பு மசோதா.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு செயலிழந்தோர் மறுவாழ்வளிப்பு—வேலையமைப்பு மசோதாவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு அனுமதியளிக்கப்பட்டது.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : நான் இந்த மசோதாவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

[1970 செப்டம்பர் 3]

(இ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு இனம் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த மசோதா.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு இனம் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) திருத்த மசோதாவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு அனுமதியளிக்கப்பட்டது.

திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை : இம் மசோதாவை பேரவையின் முன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(ஈ) 1970-ம் ஆண்டு மேட்டூர் நகரியம் (ஒழிப்பு-நகராட்சி நீட்டுதல்) மசோதா.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : 1970-ம் ஆண்டு மேட்டூர் நகரியம் (ஒழிப்பு-நகராட்சி நீட்டுதல்) மசோதாவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதியளிக்கப்பட்டது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : இம் மசோதாவை அறிமுகப்படுத்து கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

(உ) 1970-ம் ஆண்டு கிறிஸ்துவ வாரிசரிமை (ரத்து) மசோதா.

THIRU J. JAMES: Sir, I move that leave be granted to introduce the Christian Succession (Repeal) Bill, 1970.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதியளிக்கப்பட்டது.

THIRU J. JAMES: Sir, I introduce the Bill.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

7. தனியார் அலுவல்கள்—தொடர்ச்சி.

(2) தனித் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி.

மாநில தன்னாட்சி பெற, மத்திய அரசிடம் உள்ள அதிகாரங்களைப் பரவலாக்குதல்—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் முன்மொழிந்துள்ள தீர்மானத்தின் மீதான விவாதம் தொடரும்.

1970 செப்டம்பர் 3]

* திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்திலே மாநிலங்களுக்கு சுய ஆட்சியும், அதற்கு உகந்த அந்தஸ்தை அளிக்க வேண்டுமென்றும், மத்திய அரசாங்கத்திலே கூடுதலான அதிகாரங்கள் குவிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் அதைப் பரவலாக மாநில அளவிலே அதிகமாக அதிகாரத்தைக் கொடுத்து அந்த விதமான ஒரு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று அதிலே அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிற மட்டிலே திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களுடைய கோரிக்கையானது மத்திய சர்க்காரிடத்திலே பாதுகாப்பு, பணம் சம்பந்தமான இலாகா, அதற்கு அடுத்தபடியாக ரயில்வேக்கள் இவைகளைத் தவிர மற்றவை எல்லாம் மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கக்கூடிய அளவிலே அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் அவருடைய கோரிக்கை என்று நினைக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியிலே அவர்களுடைய கொள்கைகளை, அவர் சார்பிலே தந்திருக்கிற இந்த அரசாங்கம் அதை ஒட்டியும் கூட மாநிலத்தில் சுய ஆட்சி, மத்தியிலே கூட்டாட்சி என்ற நிலையில் இன்றைக்கு அவர்கள் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

பல கருத்துக்களை உற்று நோக்கும்போது எந்த விதத்திலே இந்த மாநிலத்திற்கும் மத்திய அரசுக்கும் உள்ள உறவுகள் இருக்கும். மாநில அரசுக்கு அந்த சுய ஆட்சியைக் கொடுத்தால் அதற்குப் பின்பு எந்த அளவிலே அவர்கள் முன்னேறுவார்கள். அதன் விளைவாக சாதாரண எங்களைப் போன்ற நகராட்சிகளில் உள்ளவர்கள், நகராட்சிகளில் சுய ஆட்சி, மாநிலத்தில் கூட்டாட்சி என்று கேட்கக் கூடிய நிலைமை வரும். தெளிவாக, இந்தத் தீர்மானத்திலே எதை எதை எந்தெந்த ரூபத்திலே, செய்தால் மக்களுக்கு நல்ல விதத்திலே இருக்கும் என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பற்றி எனக்கு ஒரு பக்கம் ஒரு எண்ணம் இருந்தாலும் கூட, இப்போது சாதாரணமாக நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் மட்டுமல்ல. பல நல்ல காரியங்கள் செய்வதற்கு நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்திலே பணம் இல்லை என்பதை சர்க்கார் பதிலிலிருந்து தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். இதிலே மத்திய சர்க்காரிடத்திலே சண்டை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். என்னென்ன சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும்? சில மாநிலங்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற சலுகைகள் பாரபட்சம் காட்டப்படுகின்றது என்று அறைகூவலை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதே நேரத்தில் மத்திய சர்க்காருக்கு பல ரூபமாக நமது மாநிலத்திலிருந்து வரிகள் செல்லுகின்றன. வருமான வரி, சென்ட்ரல் எக்ஸைஸ், வரிகள் போன்றவைகளை வைத்துக் கொண்டு இந்த மாநிலத்தில், இந்த நிதியை வைத்துக் கொண்டு ஆட்சி நடத்த முடியுமா என்பதைத் தீர ஆலோசிக்க வேண்டுகிறேன்.

[திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா] [1970 செப்டம்பர் 3]

பலவிதமான பெரிய திட்டங்கள் நாம் எடுக்கின்ற இதே நேரத்தில், இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் எல்லைத் தகராறு ஏற்படுவதைப் பார்க்கிறோம். முன்பெல்லாம் மத்திய சர்க்காரிலே ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆளும் கட்சியாகவும், அதே நேரத்திலே மாநிலங்களிலே அதே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆட்சி செய்து வந்த காரணத்தினாலே சிக்கல்கள் இல்லாமல் அதிகக் கஷ்டம் இல்லாமல் பிரச்சினை இல்லாமல் இருக்கிற காலமாக இருந்தது. ஆனால் 1967-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு என்ன ஏற்பட்டது என்று சொன்னால் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் வேறு கட்சிகள் ஆட்சிக்கு வந்த பின்பும் மத்திய சர்க்காரிலே காங்கிரஸ் வந்து பின்பு அது இரண்டாக உடைந்த பிறகு பார்க்கும்போது சாதாரணமாக இந்திய நாட்டிலே ஒற்றுமை இல்லை.

ஒரு மாநிலத்தில் தண்ணீர் பற்றாக்குறை இருக்கும்போது, ஒரு மாநிலத்தில் ஒரு நதி புறப்பட்டு அடுத்த மாநிலத்தில் பாய்ந்து சென்று கடலிலே விழுகிறது. ஆனால் அந்தத் தண்ணீரைப் பகிர்ந்து கொள்வதில் இரண்டு மாநிலங்களுக்கும் தகராறு இருக்கிறது. கேரளாவை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே இருந்து புறப்படுகின்ற நதியிலே அதிகமாகச் செல்லும் தண்ணீர் பெரும் அளவிலே கடலில் கலந்து யாருக்கும் பிரயோசனம் இல்லாத அளவுக்கு இருக்கிறது. அந்த நீரைக் கேட்கும்போது அபிப்பிராய பேதம் இருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதே மாதிரி மைசூரை எடுத்துக் கொண்டால் 'தண்ணீர் எங்களுக்கே காணவில்லை; தமிழ்நாட்டுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது' என்று கூற ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். பல மாநிலங்கள் இந்திய நாட்டில் இருந்தாலும் கூட ஒவ்வொரு மாநிலமும் மற்ற மாநிலங்களை ஏதோ அன்னிய தேசத்தைப் பார்ப்பதைப் போல பார்க்கக்கூடிய சூழ்நிலை வளர்வதை மறுக்க முடியாது.

அப்படிப்பட்ட நிலையில் சுயாட்சி வந்தால் எப்படிச் சமாளிப்போம். வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் காரணமாக கேரள மாநிலத்திலே உள்ள மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை, அடுத்த மாநிலங்களுக்குச் சென்று வேலை தேடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உத்திரப்பிரதேசத்திலிருந்து நம் முடைய டாக்டர்களை யெல்லாம் கூடக் கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தேவையாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் நம்மிடத்தில் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையை இப்பொழுது பார்க்கிறோம். இப்படியாக ஒரு மாநிலத்திலுள்ளவர்கள் இந்தியர்கள் என்ற முறையிலே தங்களுடைய மாநிலத்திலே வேலை கிடைக்கவில்லை என்றால் அடுத்த மாநிலங்களுக்குச் சென்று வேலைவாய்ப்புப் பெறக்கூடிய சூழ்நிலை யெல்லாம் இருக்கிறது. இங்கே சுயாட்சி, அங்கே கூட்டாட்சி என்று வந்தால் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு முடியுமா? அங்கங்கே சுயாட்சி பெற்ற மாநிலங்களில் எப்படிப்பட்ட அபிப்பிராயம் உள்ளவர்கள் அமைச்சர்களாக வருகிறார்களோ எந்தக் கொள்கையையுடைய கட்சிகள் வருகின்றனவோ என்று இப்பொழுதே நாம் யூகித்துச் சொல்ல முடியாது. இப்படி வருகிற நேரத்திலே ஒரு மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்றொரு மாநிலத்